

30 augustus 2009

Hallo,

Eindelijk wat opwinding op de OP een vrijend stel op 200 meter voor het platform, maar eerst een onverwachte vrije dag. Donderdag had ik training UNDOF, dan ga je met een groepje naar kamp Fouar in Syrie en krijg je herhaling lessen EHBO, en procedures en terrein orientatie. Maar ik was van de lijst gehaald dus had vrij. 's Morgens naar de bank geweest. Bundeltje dollars halen en die, twee winkels verderop, weer omgewisseld in Israelische Shekels.

Halverwege de middag kwam mijn Senior (oudste senior) die op OP gaat de auto brengen, hij had al boodschappen gehaald en had de auto niet meer nodig. Dus had ik ineens vervoer. Ik ben toen mijn OP boodschappen gaan doen (drie maaltijden voor twee personen en zeven ontbijten en vier lunch) en daarna naar de berg Tabor geweest. Behoorlijk hoge berg met een zeer stijl en smalle klim. Het is de berg waarvan Jezus is opgevaren naar de hemel. Uiteraard stonden er twee grote kerken boven op de berg. Onderaan de berg was een souvenirs winkel en een bus station want bussen mochten niet naar boven. De mensen konden daar overstappen op mini busjes. Ik kon natuurlijk met de Toyota landcruiser prado zo omhoog sjezen. Maar met tegenliggers reed ik toch wel met dicht geknepen bilnaad door de buiten bocht. Op sommige plekken keek je recht naar beneden en die busjes scheuren als of er niets aan de hand is. Maar een prachtig uitzicht over het landschap en de Stad Nazareth. Vrijdag weer op OP. Op de gesloten OP54 lekker rustig als je een dag binnen bent want er kan niemand zomaar langs komen want dan heb je Israëlische militairen nodig die het hek open doen. Vrijdag hard gelopen op de OP. 40 rondjes van 175 meter, helaas is het parcours niet langer. Zaterdag om te herstellen er maar 20 gedaan plus dat ik het parcours had aan gepast. Op een plaats zit een betonnen constructie met een opstap van een meter (en er af) veertig keer springen ga je voelen dus heb ik er voor en er na een kleine rots gelegd dus zijn het nu gewoon twee grote stappen. Zaterdag een P5 gedaan. Dan ga je via de alfa bravo gate de grens over en ga je met collega UNMO's van de B side op patrouille en zie je, je eigen OP eens van de andere kant. De wegen zijn aan Syrische kant erg slecht ook de dorpen en landbouw gebieden zien er arm uit. In Israel enorm grote groene boomgaarden met appels, peren, kersen en wijngaarden. In Syrië zie je hier en daar een groen veldje met tomaten planten maar wel veel kinderen op straat en de mensen zijn er erg vriendelijk, veel lachen en zwaaien. De soldaten die daar in de stellingen leven heb het echt slecht ze moeten gewoon drie vier maanden achter elkaar in een soort loopgraven leven. Met weinig voorzieningen. Een aantal jaren geleden is er nog een dood gevoren op de helling van Mount Hermon. Sindsdien zorgt UNDOF voor elektriciteit en dekens in de winter. 's Avonds gebeurde er eindelijk iets opwindendst op de OP. Recht voor ons platform ongeveer op 200 meter was een paartje aan het vrije. Hoewel. De man wilde wel maar de vrouw had iets anders in gedachten en bleef maar weg lopen. Ik zag toen wel dat je het als antilopen man het niet makkelijk hebt want z'on antilopen vrouwtje rent verschrikkelijk snel. Antilopen eigenlijk een rare naam want lopen kunnen ze als geen ander. De kiwi (mijn OP maat) noemde het een gazelle. Trouwens wel heel erg mooie beesten. Het schijnt als het in het voorjaar groen is dat er dan hele kuddes langs komen. (schijnt het toch regelmatig te lukken).

Vandaag zondag, rustdag, mijn maat is vanmorgen vertrokken om 09.00 uur dus heb ik tot 17.00 uur (dan doen de Israëliërs het hek weer even open) het rijk alleen. Vandaag de beide oma's gebeld en even bij geklets met Anja. Bellen naar Nederland naar een vast nummer kan met een UN telefoon kaart voor 6 eurocent per minuut daar kan je wel een keer voor bellen. Dat was het weer. Tot schrijfs maar weer.

Gr Cees uit het nu aangename (33 graden en wind) Tiberias